

KŘÍŽOVÁ CESTA PŘIPODOBŇENÍ

ÚVOD

Pane, chceme tě následovat na tvé křížové cestě, kterou jsi ty trpěl z lásky k nám – abys nás vykoupil, a ukázal nám jak máme prožívat nejhlubší tajemství lidského života - tajemství bolesti.

Klekáme před tvým křížem, abychom z něho načerpali sílu a připodobnili se tvému čistému pokornému Srdci. Ty nás vyzýváš, abychom šli za tebou. Chceme jít, vždyť nic lepšího bychom stejně nenašli.

Bez tvé pomoci ale nedokážeme nic. Prosíme, dej nám světlo, abychom poznali, co znamená milovat, obětovat se sloužit a dej nám sílu jít ta tvým hlasem.

1. JEŽÍŠ JE ODSOUZEN

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Tlak veřejného mínění a zfanatizovaný dav dokáže překřičet svědomí, znemožnit hledání pravdy a vytvořit ze spravedlnosti zbytečnou byrokracii. Pilát nechtěl být nespravedlivý, nechtěl zůstat lhostejný vůči pravdě, ale nakonec byl donucen k porážce, kterou nezmírnilo ani gesto umytí rukou.

I my budeme v životě často stát v situaci odsuzovaného Krista ale ve vztahu k sobě i v pozici Piláta – ve vnitřním boji rozhodování se proti proudu, proti okolí i proti vlastní pohodlnosti a lhostejnosti. A mytí rukou nebývá zpravidla vhodné řešení, které by zabránilo zlu!

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

2. JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pán bere na sebe kříž, bere jej odhodlaně, z lásky k Otci, z lásky k lidem. A říká: „Kdo chce jít za mnou vezmi svůj kříž a následuj mne.“

Pane, je něco jiného, daří-li se mi dobře říkat: „jsem připraven k čemukoliv“, a něco jiného být skutečně připraven, přichází-li utrpení. Kolikrát jsem už zakusil takové odhodlání a kolikrát jsem se zase snažil kříže zbavit.

Pane, jsem slabý a nechci si hrát na hrdinu, silný se mohu stát jen s tvou pomocí. Víím, že když se podřídím tvé vůli a zapomenu na sebe, stane se mi tvůj kříž jhem sladkým a břemenem lehkým.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

3. PRVNÍ PÁD

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Rozhodli jsme se jít za Kristem, rozhodli jsme se jít v jeho stopách, následovat ho. Jistě je v nás veliké nadšení, často vidíme už nějaký cíl, nejraději bychom se k němu už rozběhli. Často si ale svůj kříž ještě zatěžujeme, protože se cítíme dostatečně silní. Ale brzy se nám začíná zdát, že to nejde tak rychle, že kříž začíná tížit. A když se ještě objeví nějaká překážka, malomyslníme a padáme.

Cíl je opravdu blízko nás. Musíme si ale uvědomit dvě věci: Totiž že náš bezprostřední úkol je vstát – postavit se na reálné nohy. A náš konečný cíl nemůže být jinde než na vrcholku Kalvárie. Zůstat pod kopcem není žádné vítězství.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

4.SETKÁNÍ S MATKOU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Jak velká to byla čest stát se Matkou Syna Božího. Ale nic skutečně velkého se na tomto světě neobejde bez bolesti. Od začátku musela Maria přinášet oběti, někdy dost velké. Tajemná předpověď: „Tvé srdce pronikne meč!“ se naplnila teprve nyní. Je to bolest nade vše pomyšlení. Ale trpí tiše, pokorně se sklání před vůlí Boží. Tato bolest je však začátkem jejího nového mateřství, rodící se Církve.

Pane, dej mi tichost srdce své Matky.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

5. ŠIMON NESE KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Šimon se vrací z pole. Jde kolem pravděpodobně náhodou. Cítí se hluboce dotčen tím, že si nemůže jít svou cestou, že musí navíc pomáhat nést kříž nějakého buřiče. Šimon není jen člověk z prvního století Palestiny, ale je také typickým představitelem dnešních tuctových lidí, jejichž krédo netvoří odpovědi, ale otázky: Co s tím mám společného? Co z toho budu mít?

Ale stejně jako Šimon se ani oni ani my kříži nevyhneme. Rozdíl bude pouze v tom, zda někdo ponese kříž z donucení a na konci ho od sebe odhodí, anebo zda někdo kříž přijme a tím dá své křížové cestě smysl.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

6. SV. VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠI ROUŠKU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Veronika hned ví, co je třeba. I já bych chtěl pomáhat. Jsem plný velkolepých plánů, jak všechny své síly, celý svůj život věnuji druhým. Přitom nedokáži pomoci v nejobyčejnějších věcech, pochopit druhého, potlačit na chvíli vlastní vůli.

Na místě Veroniky bych také věděl, co dělat? Je to zvláštní nadání? Ne – to láska uschopňuje ke všemu. Neboří svět, je mírná, pokorná, trpělivá, milá...

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

7. JEŽÍŠ PADÁ PODRUHÉ POD KŘÍŽEM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Hro Padáme často. Fyzicky i morálně. A po každém pádu vždy nejprve zjišťujeme, zda nás při zakopnutí někdo neviděl. Když ano, anebo když je zřejmé, že pravda vyjde najevo, rychle hledáme a vymýšlíme objektivní příčiny pádu, které zpravidla přenášíme mimo sebe – na někoho jiného nebo na něco jiného.

Kristus opět padá, ale příčina pádu je v něm samotném - v jeho lásce k padajícímu člověku.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

8. JEŽÍŠ NAPOMÍNÁ PLAČÍCÍ ŽENY

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Jaké síly bylo zapotřebí, aby zmučený, vysílený Kristus dokázal uvést na pravou míru pokrytecký soucit žen... Příklad pro nás, kdy i dnes jsou věřící často málo upřímní a jejich dobrá vůle se mnohdy mísí s pokrytectvím.

Dokážeme jim vždy trpělivě pomáhat, aby si přiznali pravdu a uměli skutečně změnit smýšlení? Netýká se však takto Kristova výtka také nás?

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

9. JEŽÍŠ PADÁ POTŘETÍ POD KŘÍŽEM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

„Jsem jako beránek vedený na porážku“, čteme ve třiapadesáté kapitole proroka Izajáše. Na jiném místě v jednadvacátém žalmu čteme: „Já jsem už jen červ a ne člověk, pro posměch lidu, davu k pohrdání.“

Toto Izajášovo a žalmistovo proroctví se stává v tomto okamžiku drasticky věrohodnou realitou. Na jedné straně Bůh, na druhé straně velikost lidské pýchy a lidského hříchu. Ale je zde i něco víc: Vedle zkrvaveného těla Božího Syna, na které se lepí prach, vyrůstá obrovský rozměr lidské důstojnosti. Žalmista se ptá: „Kdo je člověk, že na něho myslíš?“

A my si můžeme položit podobnou otázku: „Kdo je člověk, kdo jsem já, že kvůli mně zde můj Bůh téměř umírá jako „červ“ a ne člověk, pro posměch lidem, davu k pohrdání.“

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

10. JEŽÍŠ VYSVLEČEN Z ŠATU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Nad všechna utrpení bývá horší ztráta cti – ta neponechá člověku téměř nic, ranní nejhlubší kořeny osobnosti.

Člověk zůstává nejen sám, ale i nahý, vydán každému napospas. I to musel Boží Syn prožít, aby nezůstalo v lidském utrpení nic, co by nezakusil. I já jsem se na tom podílel. Tím, že jsem zbavoval cti druhé svými zbytečnými neuváženými řečmi.

Odpusť mi to, Pane.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

11. JEŽÍŠE PŘIBÍJEJÍ NA KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Stojíme někde schováni a možná myslíme na sebe, na svůj strach. Možná vnitřně projevujeme soucit, snad i cítíme vnitřní vzpouru proti takové krutosti, a protože známe cenu tohoto utrpení, chceme být i vděční.

Ale podstata kříže pro nás není jen ve vykoupení, ale také v následování. V následování i v tomto okamžiku absolutní nemohoucnosti, spoutanosti, opuštěnosti ...

Následování není jen připravenost na přijetí podobných okamžiků, ale je to i konkrétní pomoc opuštěnému Ježíši, který trpí v trpících bratrech, který potřebuje potěšit ve smutných bratrech. Následování je i plakat s plačícími, trpět s trpícími, mlčet s mlčícími.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

12. JEŽÍŠ UMÍRÁ NA KŘÍŽI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Dokonáno jest: Když se nechal zbavit všeho, i útěchy z Otcovy blízkosti, obětuje Kristus i to poslední - svůj život. Od této chvíle je lidem zjevena nejhlubší pravda, paradox lidského života, - že kdo se chce stát velkým, musí se stát malým, a kdo chce svůj život nalézt, musí ho ztratit.

Jediná skutečná výška je Kristův kříž.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

13. JEŽÍŠ NA KLÍNĚ SVĚ MATKY

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Tajemství hlubokého mlčení, obrovské bolesti, zdánlivě ukazuje beznaděj. Tajemství zničeného smyslu vlastního života. Tajemství, které v té chvíli nemělo nic společného s blížíící se slavností velikonočních událostí.

Co prožíváš, Maria? Tvá bolest má stejnou intenzitu, jakou měla radost, když jsi ve své náruči chovala děťátko – tak podivuhodně počaté a narozené. Opět držíš jeho tělo, z kterého ale odešel život, tělo, na kterém se podepsalo celé lidstvo a nejednou také každý z nás.

Tajemství bolesti je spojeno s láskou, protože bolest roste s velikostí lásky. Maria, děkujeme ti, že jsi splnila i tento úkol.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

14. KRISTUS JE ULOŽEN DO HROBU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Následkem hříchu člověka se země stala slzavým údolím a je poseta hroby. Bůh nám nemohl jinak pomoci, než že sestoupil do tohoto slzavého údolí a vzal na sebe lidský úděl – a to ten nejposlednější. Je uložen do hrobu a tím je případ Ježíš Nazaretského – krále židovského vyřízen. Není tomu jinak v naší době a naší společnosti. Ale Kristus třetího dne vstal z mrtvých a křesťanství je poselství života a naděje.

Dej mi Pane, vytrvat v této víře.

Smiluj se nad námi, Ježíši – smiluj se nad námi!

ZÁVĚR

Pane Ježíši, my už víme, že po těchto čtrnácti zastaveních trpící lásky následuje ALELUJA – zmrtvýchvstání – vzkříšení. To nám na jedné straně vysvětluje smysl tvého utrpení, ale na druhé straně se tvůj kříž dostává do pozadí, takže ho opravdově neprožíváme a svůj vlastní kříž bychom také nejrady obešli.

Ale kříž je jediná cesta. Proto se ještě jednou vracíme pod tvůj kříž a prosíme tě, abys s námi, stejně jako s Janem, obnovil zasvěcení: „Ženo, hle tvůj syn.“
„Synu, hle tvá Matka.“